

Mijn oog viel op een berichtje in de krant van woensdag 11 december 2019 waarin de faculteit Electrical Engineering (EE) van de Technische Universiteit Eindhoven (TUE) genoemd werd. In de jaren zeventig studeerde ik op de TUE bij EE en ik heb uitstekende herinneringen aan die tijd zodat ik meteen klaarwakker was. Het berichtje in de krant behelsde het vertrek van de negenjarige Laurent Simons (geb. 26 december 2009) bij EE, klik [hier](#). Het werd mij al snel duidelijk dat dit wereldnieuws was want o.a. CNN, New York Times, Washington Post, BBC, El País, Frankfurter Allgemeine, AD, NRC, de Volkskrant, Eindhovens Dagblad en Trouw besteedden er aandacht aan zodat ook ik er niet aan ontkom om aandacht aan dit wonderkind te besteden.

De ouders van Laurent Simons, zie de foto, verwachtten dat hun zoon voor zijn tiende verjaardag op 26 december zou afstuderen maar de TUE was niet genegen om hierin mee te gaan. Laurent zou als de TUE meewerkte de B.Sc. (Bachelor of Science) titel verworven hebben waarvoor voor gewone stervelingen een studietijd van drie jaar staat maar

voor Laurent slechts tien maanden. Het behalen van de B.Sc. titel is weinig meer dan een tussenstap op weg naar de M.Sc. (Master of Science) titel waar normaal twee jaar extra voor nodig is. Wonderkinderen en andere excellente studenten kunnen daar vier jaar extra aan vastknopen om te promoveren tot doctor. De B.Sc. titel stelt wel iets maar niet zo heel veel voor en het is natuurlijk volstrekt irrelevant of Laurent voor of na zijn tiende verjaardag aan de eisen voor de bescheiden B.Sc. titel zou voldoen. Het kan zijn dat er een competitie gaande is tussen wonderkinderen wereldwijd wie als jongste de B.Sc. titel in de wacht sleept maar die competitie is mij totaal ontgaan. Potentiële deelnemers aan deze bizarre competitie raad ik trouwens met klem aan om voor een andere studie dan de als zwaar bekend staande EE studie te kiezen.

Bij het begrip wonderkind moest ik meteen aan Hugo de Groot (1583-1645) denken. Hugo ging op elfjarige leeftijd naar de Universiteit Leiden en promoveerde op 5 mei 1598 op vijftienjarige leeftijd in Orléans op het wereldlijk én het kerkelijk recht. Op het schilderij van Jan Anthonisz. van Ravesteyn is Hugo 16 jaar oud. Wereldberoemd werd hij na de publicatie van 'Mare Liberum' (1609) over de vrije zee. Hij was toen 26 jaar oud. Ook voor een wonderkind geldt namelijk dat hij of zij iets origineels moet presteren om voorgoed een plek in de geschiedenisboekjes te verwerven. Laurent heeft dus nog zo'n zestien jaar de tijd heeft om met iets op de proppen te komen waar de wereld niet om

heen kan. Zelf denk ik voor Laurent aan een definitieve en goedkope technologische oplossing voor diabetes patiënten. Voor mijn nichtje de fagottiste Ivette Guillen Giacomani (31 juli 1985 – 29 april 2018) komt die oplossing te laat maar miljoenen anderen zou hij dankzij zo'n uitvinding veel leed besparen. Mijns inziens kan hij in dat geval het beste gewoon bij EE op de TUE blijven.

Zij zijn daar zo gek om hem allerlei faciliteiten te verlenen waar anderen slechts van kunnen dromen. Verhuizen met pa en ma naar Eindhoven lijkt mij ook een goed idee en als vrijetijdsbesteding lijkt voetballen in een team met leeftijdsgenoten mij zeer geschikt. Contact met de pers is overbodig tot het moment daar is dat er iets echt belangrijks te melden valt.

De volgende stap na het behalen van de doctor titel is ergens ter wereld aan een gerenommeerde universiteit benoemd worden tot hoogleraar. De carrière van de wiskundige Jack van Lint kan als voorbeeld dienen. Op de TUE werkten toen ik er studeerde vermaarde wiskundigen als N. G. (Dick) de Bruijn (1918-2012), E. W. (Edsger) Dijkstra (1930-2002) en J. H. (Jack) van Lint (1932-2004) die allemaal dankzij J. (Jaap) Seidel (1919-2001), die gevreesd werd om zijn overtuigingskracht, naar Eindhoven kwamen. Van Lint zou later als anecdoten vertellen dat professor H. (Hans) Freudenthal (1905-1990) een spion op het NS station van Utrecht had neergezet, die hem moest alarmeren wanneer Seidel arriveerde. Dat was het signaal om de hele wetenschappelijke staf een middagje vrij te geven om op de Loosdrechtse Plassen te gaan zeilen. Jack van Lint, die op 26 jarige leeftijd in juni 1959 aan de TUE benoemd werd tot hoogleraar in de wiskunde, kwam bij Freudenthal vandaan. Hij was op dat moment de jongste hoogleraar aan een Nederlandse universiteit. Van 1991 tot 1996 was de sportfanaat Van Lint rector magnificus van de TUE. Van Lint was een briljant docent en wereldwijd een veel gevraagd spreker, klik [hier](#).

Een ex-wonderkind dat op de TUE terecht kwam was Johannes Boersma (1937-2004). Boersma was 15 jaar oud toen hij vanuit het Friese Murrum naar de Universiteit Groningen ging om daar wis- en natuurkunde te studeren. Zijn docenten in Friesland konden hem niets meer leren. Boersma, die de schijnwerpers welbewust vermeed, was een wiskundige van de eerste orde die in 1964 promoveerde op een perfect proefschrift. Zijn werk was zijn visitekaartje.

Misschien hadden pa en ma Simons voor Laurent beter voor de carrière van schaakwonderkind kunnen kiezen. Bij ons schakers is het begrip wonderkind tot op de dag nauwkeurig gedefinieerd (chess prodigies). De jongste grootmeester (GM) aller tijden is Sergey Karjakin (geb. 12 januari 1990) die de GM titel behaalde toen hij 12 jaar, 7 maanden en 0 dagen oud was, zie de foto. Om dit record te breken staat Laurent nog zo'n tweeëneenhalf jaar ter beschikking. Dat lijkt mij te kort maar wie weet schaakt Laurent al jaren en lukt het hem toch. Schakers uit de top 10 van december 2019 die jong de GM titel behaalden zijn Magnus Carlsen (geb. jaar 1990), Teimour Radjabov (1987), Maxime Vachier-Lagrave (1990), Anish Giri (1994) en Fabiano Caruana (1992). Magnus was dertien en de overige vier veertien toen ze grootmeester werden.

Mijn nichtje Janneke heeft twee hoogbegaafde zonen en zij vertelde mij dat dit niet gemakkelijk is. Zij vragen om veel extra aandacht die op school, waar men de situatie soms niet goed inschat, niet altijd gegeven kan worden. Hoe slim deze twee jongens ook mogen zijn er is veel dat ze natuurlijk niet weten. Mijn schoonzoon Jan Blank maakte daar misbruik van door op de jaarlijkse familiedag aan een van hen de volgende gemene vraag te stellen: "Hoe spreek je ananas uit in het Engels? Is het ánanas of anánas?" De hoogbegaafde keuze viel op ánanas. Een vrolijke dr. Jan: "Nee, sufferd, ananas is pineapple in het Engels!" Dat was hij even vergeten.

Wat zal er van Laurent terecht gekomen zijn als hij 26 jaar oud is? Iets tussen een pronkprofessor en een Nobelprijswinnaar vermoed ik. De tijd zal het leren.